

ל- $\frac{2}{3}$ טון של פצצות מתחת לכנפים; כלי זין גרעיניים, טילי אוויר-אוויר או אוויר-קרקע; רקטות; מקלעים נוספים שניתן לחברם אל המטוס. אך הוא כמעט ולא נתקבל כלל כמטוס-קרב בחילות-האוויר של נאט"ו. מדוע? משום שאינם סובלים כל-עיקר ממחסור במסלולי-המראה — ועל כן העדיפו הם את כלי צועי של „סטאר-פאייטר“, הכפולים לעומת ה-G-91.

הישועה באה ל-G-91 מצד אחר: בגרסתו כמטוס-לסיור-צילום (G-91R), בה שומר הוא גם על כל חימושיו כמטוס-קרב. כ-150 מאלה נבנים על ידי „פאט“ בשביל איטליה, גרמניה, יון וארה"ב; ועוד קרוב ל-300 — לפי הרשאה — על-ידי קבוצת מפעלים בגרמניה „שלב ב“ של G-91 — מטוס-התקפת-קרקע עיקולי, שנועד להחליפו בראשית שנות ה-

ששים — הורד מן הפרק. עתה עוסקים בפי-תוחו של „שלב ג“ — אשר נועד להמראה ונחיתה אנכיות; והוא עובר עתה את שלבי ההתחרות הלהוטה בין מספר ארצות, שתקבע מי יזכה בבחנים לפי המפרט שנקבע על-ידי נאט"ו לתכלית זו.

★

ב„תחרות בין-ארצית“ זו — המטוס המהפכני והמצליח-להפליא P-1127 של „האוקר“ הוא היחיד שכבר נוסה בטיסות-ממש. הוא נועד לשלב בתוכו צירוף של ביצועים של מטוס-הקרב „האנטר“ — עם יכולת ההמראה והנחיתה האנכיות של הליקופטר. בדיעבד, השגו עלה על הדרישה שהוצגה; ובמצבי צלילה הנו אף על-יקולי. תפעולו בשלבים ה„אנכיים“ של טיסה אינו מצריך מערכת היגוי מיוחדת; והוא כה נוח לנהיגה, שרוב

טיסותיו בוצעו בלי שימוש במערכת-היצוב-האוטומטית שהוכנה. טייס מטייסי מיניסט-ריון-התעופה-האזרחית העביר את המטוס דרך כל ה„תמורות“ (מטיסה אנכית לאופקית — ובחזרה) ואף ביצע טיסה רגילה שלמה — הכל תוך 44 דקות מן הרגע שהתישב לראשונה בתאו! אך זכיתו ב„תחרות-נאט"ו“ אי-נה כלל בגדר ודאי. שכן קיימים גם שיקור לים כלכליים ומדיניים. ומסתמנות אף ברירות מענינות אחדות. כך — ההצעה לגרסה „אנכית“ של ה„סטאר-פאייטר“, בה ישולבו מנוע-הרמה-סילוניים אחדים בתוך סלים גדולים בקצות הכנפים. הדבר היה מאפשר לישתמש בגוף-המטוס הנמצא כבר ביצור רחב הקף. ואותו יתרון עצמו נודע גם לניסויים בענין גרסה „אנכית“ של „מיראג“ (ראוה ב„מערכות“ חוב' קמ"ד, עמ' 42).



האשה - בשירות-צבאי

בבריטניה —

בחילה-האוויר, מתאמנת צוערת בקורס משותף לקצינים וקצינות — הראשון מסוגו.



במזרח-גרמניה —

צנחניות מנוסות, שצניחות למאות מאחוריהן, מתכוננות ל„קפיצה“.



הצצה „אנומלית“ לצבא חדיש

עתה, הבה נבדוק את השיעור הקיים בין הדרג המסתער לדרג המסייע — ונמצאנו למדים כי על כ־20 גדודי־רגלים* ו־12 גדודי רגלים־משוריינים (מהם 8 גדודים בתוך 2 הדיביזיות־המשוריינות), בצירוף 16 גדודי טנקים ישנם 50 גדודי ארטילריה; וכן — 14 גדודי הנדסה. כלומר, נמצא שהדרג־המסתער כולל בארמיה זו 48 גדודים — ואילו הדרג־המסייע מונה 64 גדודים (ובצד אלה — עוד 4 החטיבות ה„ג“ של „חיל־פרשים משורין“ — ו־2 גדודי הסיוע, של הדיביזיות המשוריינות, הדיכום בטיבם לחטיבות אלה).

אשר לריבוי היחידות העצמאיות. — כדברי בעל־המאמר האמריקאי, איש־צבא רבי־נסיון: „רוב האזרחים, ואפילו אנשי־הצבא בחלקם, אינם רואים כלל עדי־כמה חשובות יחידות־לוחמות אלו, שאינן כלולות בדיביזיות לעצ־מתן של צבא. מציאותן (כגייסות־ארמיה וכגייסות־קורפוס) בשיעור כזה — היא המאפ־שרת לצבא אותה גמישות מירבית בתמרון, בהנחתת־אש ובאיגודי־כוחות שהיא תנאי חיוני למבצעי־קרקע מוצלחים. הן לא רק מוסיפות על עצמת־הקרב של הדיביזיה — הן ממש מכפילות את עצמת־לחמתן של הדיביזיות המסייעות בהן“. גמישות זו של צבא, שאינן מאובן במסגרתן הבלעדית של עוצבות ת־קניות גדולות מעטות, והיכול „לשחק“ בצירופים נוספים של יחידות רבות בעלות יכולת סגולית שונה — היא המאפשרת, לפי התפיסה המוצגת על־ידי בעל־המאמר, ליצור במהירות נקודות־כובד בגזרה הדרושה — ולהעריקן למקום אחר, בביא הצורך.

אשר להרכב החילי הכולל של ארמיה. — ראינו את כוח־האש העצום, שיונחה בפני הגייסות המסתערים לפלס להם דרך; ימה הכוחות ההנדסיים הנחשבים כדרושים בשדה הקרב של ימינו. נראה כי רבים המצבים בהם רק תוספת כוחות כאלה מקנה את הממשית למושג: „עתודת המפקד“.

* ציון זה של מספר גדודי־רגלים מבוסס על 5 „קבוצות־קרב“ בכל דיביזיות־רגלים אמריקאית: לפי ארגונה עד כה, מתוך חי־שׁב „קבוצת־קרב“ — כגדוד ו־1/3.

נית לפיקודם הישיר של הארמיה או של דרג־הקורפוס), ואמנם יחס זה, כפי שהוא מתגלה בארמיה־השביעית באירופה, מאלף מאוד — גם כשלעצמו וגם, כמובן, בגלל המסקנות הרחבות־יותר המשתמעות ממנו. והנה — כה רואים אנו מניתוחה של תמונת־מצב זו?

כ־40 אחוז מכווח־האדם המוצב ביחידות הדרג־הלוחם נמצא ביחידות עצמאיות, שאינן קשורות לדיביזיות. אכן, אחוז כה גדול מפליא אולי פחות במקרה של הארמיה־השביעית דוקא, שמשמיותיה מושתתות לא רק על חי־שׁבים אסטרטגיים טהורים, כי אם מושפעות בהרבה גם מן המסגרת הגיאוגרפית־מדנית; שכן נמצאת היא באחד ממוקדי המלחמה הקרה. ישנן בארמיה זו יחידות שעיקר תפ־קידן (על־כל־פנים — בימות שלום) קשור יותר ב„קיום המצב“ לאורך „מסך־הברזל“; והכונה בראש־ראשונה לארבע החטיבות (תריסר גדודים) של „חיל־פרשים משורין“ (עוצבות־משוריינות־ממוכנות קלות), העוסקות בפטרול הגבול ובהחזקת מיצבים בו, והן שתשאנה בעול ה„תקריות“ הראשונות באם תתחיל ה„מלחמה־הקרה“, „להתחמם“. אך גם מלבדן (ויש לזכור שאף להן שמורות משי־מות רבות גם במצבי מלחמה), ובצד חמשת הדיביזיות שבה, כוללת הארמיה 5 גדודי טנ־קים, 4 גדודי רגלים־משוריינים, 9 גדודי הנ־דסת־שדה, 36 גדודי ארטילריה ו־12 גדודים נ„מ. פירוש הדבר הוא, שבאם נסתפק בספירת הדיביזיות בלבד שבארמיה זו, הנחשבת למאוזנת־כראוי — אזי יקיף מבטנו לא הרבה יותר ממחצית הלוחמים שבה, ואולי אף לא מחצית של עצמת־האש; והתמונה כולה — תסתלק.

ממה מורכב כוחו של צבא־שדה בימינו? ומה הדרך הנקוטה בידינו בהשוותנו עצמת צבא אחד למשנהו? כידוע, נוהגים אנו לספור לשם כך את העוצבות למיניהן: דיביזיות שריון, דיביזיות רגלים ואחרות. של הצבא האחד לעומת אלה של השני — ולפיקך לקבוע למי העצמה והכוח.

אך, שמא משלים אנו את עצמנו בקבענו עצמת צבאות לפי מספר העוצבות בלבד? האמת היא, כי אף אם נצא מן ההנחה שתקן כוח־האדם והציוד שבעוצבות, לסוגיהן, שיה הוא לכל הצבאות — וניתן לשקול, ללא תיקוני־הפרשים, „דיביזיה כנגד דיביזיה“ — הרי גם אז יהיה חישוב כזה בגדר חישובי־סרק. הודמנית טובה לעמוד על עובדה זו נותן לנו ניתוח קצר של הרכב הארמיה השביעית של צבא ארה״ב, החונה בגרמניה, שנתפרסם עתה ב„ארמי“ האמריקאי, במסגרת מאמר גדול על „צרת כוח־האדם“ בצבא־ארה״ב כיום. ניתוח עובדתי זה הופך, בעצם, על פיה את קצרת ההשוואה לפי עוצבות בלבד; וזאת — על־ידי שנכלל בו הגורם של יחידות עצמאיות, המופיעות כאן בהקף שאינו מבוטל כלל־ועיקר.

ברם, בנתחנו אותו קטע, ניתן להשיג גם תכלית נוספת, חיונית אף־היא: להצביע על היחס הקיים בצבא חדיש־מובהק (כפי שהנו ללא־ספק הארמיה־השביעית) בין יחידות הדרג המסתער (כרגלים ושריון, יחידות הדרג המסייע (כגון ארטילריה והנדסה), ששיעורו הגבוה יש בו לעתים כדי להפליא. אך, כאמור, ענין רב במיוחד ישנו ביחס שבין אותן יחידות־לוחמות שהנן חלק מעוצבות־היסוד — ובין יחידות־לוחמות עצמאיות (כלומר, הנתר־

יחידות דיביזיוניות ובלתי דיביזיוניות של החילות־הלוחמים בארמיה השביעית של ארה״ב

חיל־רגלים	חיל־רגלים־משורין	שריון־קל וסיוע	טנקים	ארטילריה	נ״מ	הנדסה
20	8	5	11	26	—	5
—	4	12	5	36	12	9

גדודים במסגרת של דיביזיות

גדודים מחוץ למסגרת של דיביזיות